

Sygn. akt II Ca 509/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Bogumił Goraj

Sędziowie - SO Aurelia Pietrzak

SO Wojciech Borodziuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku : **Prezydenta Miasta B.**

z udziałem : **(...) Bank S.A. z siedzibą we W.**

o: **orzeczenie przepadku pojazdu**

na skutek apelacji uczestnika (...) Bank S.A. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 06.02.2013 roku, sygn. akt II Ns 338/13

postanawia:

1. **oddalić apelację;**

2. **zasądzić od uczestnika (...) Bank S.A. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt II Ca 509/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. II Ns 338/13 po rozpoznaniu sprawy z wniosku Prezydenta Miasta B. z udziałem (...) Bank S.A. z siedzibą we W. o orzeczenie przepadku pojazdu:

1. orzekł przepadek na rzecz Miasta B. na prawach powiatu samochodu osobowego marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...);

2. kosztami sądowymi obciążył wnioskodawcę w zakresie przez niego poniesionym.

Wnioskodawca wniósł o orzeczenie przepadku samochodu osobowego marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W uzasadnieniu podał, że w dniu 16 marca 2009 r. wydano dyspozycję usunięcia tego pojazdu i odholowania go na parking. Jego właściciele (...) Bank S.A. we W. zostali powiadomieni o skutkach nieodebrania pojazdu i do dnia złożenia wniosku pojazd nie odebrali. W związku z tym termin do odbioru pojazdu upłynął bezskutecznie.

Zgodnie z art. 130a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 roku, nr. 108, poz. 908 ze zm., dalej p.o.r.d.) w brzmieniu obowiązującym w chwili usunięcia pojazdu, pojazd był usuwany z drogi na koszt właściciela w przypadku nieokazania przez kierującego dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy

obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu. W takim wypadku zgodnie z art. 130a ust. 10 p. o r. d. w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 22 lipca 2010 roku o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym i innych ustaw (Dz. U. nr 152, poz. 1018 ze zm., dalej zm. p. o r. d.), pojazd usunięty w trybie określonym w ust. 1 lub ust. 2 i nieodebrany przez uprawnioną osobę, w terminie 6 miesięcy od dnia usunięcia, uznaje się za porzucony z zamiarem wyzbycia się, a pojazd taki przechodzi na rzecz Skarbu Państwa z mocy ustawy.

Zgodnie z art. 10 zm. p. o r. d. w przypadku pojazdów, które zostały usunięte przed wejściem w życie nowej zmienionej ustawy i do tego dnia nie zostały odebrane z parkingu strzeżonego przez uprawnioną osobę, termin określony w art. 130a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, po którego upływie starosta występuje do Sądu z wnioskiem o orzeczenie przepadku pojazdu, biegnie w dalszym ciągu od dnia usunięcia pojazdu. W przypadkach, w których bieg terminu określonego w art. 130a ust. 10 ustawy zmienianej w brzmieniu dotychczasowym, rozpoczął się i nie zakończył przed dniem wejścia w życie zmienionej ustawy, przepadek pojazdów orzeka się na rzecz powiatu (art. 11 ust. 1 ustawy). Ponadto jak wynika z brzmienia art. 12 ust. 1 zm. p.o r.d. postępowania w sprawach przejęcia na rzecz Skarbu Państwa własności pojazdów nieodebranych przez uprawnione osoby w terminie określonym w art. 130a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, umarza się, a sprawy przekazuje właściwym starostom. Przepis art. 11 stosuje się odpowiednio. Zgodnie z ust. 2 w przypadkach, w których termin określony w art. 130a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, upłynął przed dniem wejścia w życie ustawy i nie zostało wszczęte postępowania w sprawie przejęcia własności pojazdu na rzecz Skarbu Państwa, przepis art. 11 stosuje się odpowiednio.

Sąd podkreślił, że rozpoznając złożony w tej sprawie wniosek, miał obowiązek zbadać, czy zostały spełnione przesłanki do orzeczenia przepadku pojazdu, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru dołożono należytej staranności. Sąd ma też obowiązek rozważenia w każdej sprawie, czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Należy przez to rozumieć, że przesłanki uzasadniające orzeczenie przepadku obowiązany jest wykazać wnioskodawca, a sąd dodatkowo rozważa z urzędu, czy uwzględnieniu wniosku nie sprzeciwiają się zasady współżycia społecznego, co powinno zapobiec niefrasobliwemu pozbawianiu prawa własności. Sąd podkreślił, że na gruncie niniejszej sprawy usunięcie pojazdu było zasadne, bowiem przedmiotowy samochód został usunięty na skutek nieokazania przez kierującego dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub stwierdzającego opłacenie składki tego ubezpieczenia. Właściciel pojazdu prawidłowo został powiadomiony o możliwości jego odebrania z parkingu i skutkach jego nieodebrania.

W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, że wnioskodawca wykazał spełnienie przesłanki orzeczenia przepadku pojazdu wymagane przez ustawę – Prawo o ruchu drogowym, a jednocześnie Sąd działając z urzędu uznał, że orzeczenie przepadku nie narusza zasad współżycia społecznego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 §1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył apelacją uczestnik (...) Bank S.A., zarzucając:

- błędne ustalenie stanu faktycznego mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i przyjęcie, że wnioskodawca dokonał należytej staranności w poszukiwaniu osoby uprawnionej do odbioru pojazdu oraz, że orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

W uzasadnieniu uczestnik podkreślił, że jako ujawniony w dowodzie rejestracyjnym samochodowi jego współwłaściciel został powiadomiony o fakcie jego usunięcia dopiero po upływie 2 lat i 8 miesięcy od tego zdarzenia, co podważa staranność działania Miasta B.. Ponadto o niestaranności wnioskodawcy świadczy fakt, że przedmiotowy wniosek został złożony dopiero po upływie 1 roku i 2 miesięcy od chwili zawiadomienia uczestnika o usunięciu pojazdu, a skutkiem tej opieszałości może być obciążenie Banku kosztami przechowywania samochodu.

Wskazując na powyższe zarzuty uczestnik wniósł o:

- zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku oraz obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania.

Wnioskodawca w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. Do pisma załączył odpis zawiadomienia Policji, które otrzymał dopiero dnia 25.10.2011 roku oraz pisma z dnia 27 listopada 2011 roku skierowanego do uczestnika (...) Bank S.A.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika nie jest zasadna. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zaistnienie przesłanek orzeczenia o przypadku pojazdu na tle art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym w brzmieniu obowiązującym w chwili usunięcia pojazdu (Dz. U. z 2005 roku, nr 108, poz. 908 ze zm.)

Jakkolwiek przedmiotowy samochód został usunięty w dniu 16 marca 2009 r., to Miasto B. zostało o tym fakcie powiadomione przez Policję dopiero w dniu 25 października 2011 r., kiedy otrzymało akta sprawy (kopia pisma k. 60 akt). Już dwa dni później, 27 października 2011 r. wnioskodawca zawiadomił o tym (...) Bank S.A. (kopia pisma k. 61 akt), które zostało doręczone uczestnikowi w dniu 7 listopada 2011 r. (kopia potwierdzenia odbioru k. 62 akt). Uczestnik nie podjął żadnych działań w celu odbioru tego pojazdu.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Rejonowy słusznie zatem uznał, że usunięcie samochodu przez Policję było zasadne, gdyż kierujący nim nie okazał dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu. Ponadto współwłaściciele tego pojazdu zostali skutecznie powiadomieni o możliwości jego odbioru. Sąd Rejonowy w konsekwencji prawidłowo uznał, że orzeczenie przypadku nie narusza zasad współżycia społecznego.

W tym miejscu Sąd Okręgowy dodatkowo zwraca uwagę, że wprawdzie wnioskodawca czekał aż 1 rok i 2 miesiące ze zgłoszeniem wniosku do Sądu od powiadomienia Banku o jego usunięciu, ale powyższe nie może mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Istotne jest jedynie to, że upłynął wymagany przez ustawę okres 3 miesięcy od zawiadomienia.

Podnoszona w apelacji uczestnika kwestia dotycząca zapłaty kosztów przechowywania i dozoru usuniętego pojazdu na strzeżonym parkingu nie jest przedmiotem oceny w obecnym postępowaniu, gdyż podlega rozpoznaniu w trybie postępowania administracyjnego, co wynika wprost z art. 130a ust. 10f i h ustawy prawo o ruchu drogowym. Z tego względu ocena zasadności ewentualnych kosztów wynikłych z orzeczenia przypadku pojazdu na rzecz Miasta B., nie może być kryterium oceny naruszenia zasad współżycia społecznego, przemawiających przeciwko orzeczeniu przypadku pojazdu.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 520 §2 k.p.c. w zw. z art. 108 §1 k.p.c., przyjmując sprzeczność interesów wnioskodawcy i uczestnika, dlatego zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego odpowiadającego wynagrodzeniu radcy prawnego zastępującego wnioskodawcę w tym postępowaniu (§12 ust.1 pkt 1 i §10 ust. 1 pkt 3 w zw. z §2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz. U. z 2002 roku, nr 163, poz. 1349 ze zm.).